

Dokter Thienpont, dokter Verhofstadt en alle andere collega's die ik nog niet ken
zondag 24 maart 2019

Hoe kan ik u bedanken voor een zo boeiend colloquium, zo'n mooie, warme vrijdag 22/3/
2019? Een hartelijke dag in een steeds koeler wordende wereld!

Ik ben getroffen door de wijze van organiseren van deze dag:

- een bijzonder vriendelijke, spontaan hartelijke ontvangst
- een gulle vrijgevigheid met koffie, drank, heerlijke broodjes
- een mooie, zonnige omgeving: de gebouwen, de tafels aan het water

Medewerkers van Vonkel spraken alleenstaanden aan, gingen gesprek aan met wie alleen stond of zat en zich een beetje ongemakkelijk voelden bij het binnenkomen. Zij handelden 'achter de schermen' en waarschijnlijk onbewust op zodanige wijze dat iedereen zich thuis voelde. U, uw collega's en alle medewerkers van Vonkel stonden daar in Liberas met een open hart, een open blik naar elke deelnemer. Die houding resulteert in een humaan respect voor de ander. Uniek!

Heel deze perfecte organisatie had iets feestelijks, als één grote familie samen op reis.

Vanuit het diepst van mijn hart bedankt voor de inhoud van de dag:

zo'n bijzonder interessante voordracht van u: u spreekt in een rechte lijn. Op korte tijd reikt u bijzonder veel informatie aan. De toonaard blijft steeds humaan, met aandacht voor de patiënt en de luisteraar, maar daaraan koppelt u precieze gegevens, cijfers. U bundelt in uw voordracht, net zoals in uw werk als dokter, ratio en emotie hoewel ik Vonkel ken als patiënt, heb ik nog informatie bij gekregen:

- Er bestaat een ruimte in Gent waar mensen kunnen komen sterven
- ook alleen sterven mag
- sterven is leven, behoort tot het leven, niet tot de dood
- mijn dood is van mij

Van de debatten in de namiddag kon ik door ziekte, pijn en oververmoeidheid slechts een uurtje meemaken. Toch was die korte tijd voldoende om getuige te zijn van de mooie dialoog die moderator dokter Verhofstadt creëerde. Iedereen in het publiek kreeg van hem de mogelijkheid tot spreken, tot delen. Tot daarvoor wist ik niet hoe sterk de **democratie** aanwezig is in Vonkel. De visietekst die momenteel bij u allen groeit zal in zich dragen wat leeft bij de mensen.

Uw woorden op vrijdag 22 maart toonden nogmaals de correcte houding van Vonkel. De openheid in het delen van gegevens getuigt van respect voor uw patiënten, getuigt over de professionele, verantwoordelijke werking van Vonkel. De attitude van alle Vonkel medewerkers drukte empathie, respect, ja, zelfs liefde voor hun patiënten uit.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u in Vlaanderen de rol van de vroegere (de positieve kant ervan) kerk hebt overgenomen: luisteren naar mensen, meevoelen met hun verdriet en pijn, troost bieden in een harde buitenwereld.

Ik ben naar huis gewandeld (gestrompeld op mijn gehandicapt been) met het gevoel dat ik niet alleen ben, dat mijn lijden steeds door anderen zal megedragen worden

Bedankt